

XCVI.

Forslag til Lov

om

Statstilskud til Kommuners Udgifter til Vinterhjælp til kriseramte Personer.(Fremsat i Folketinget den 16. December 1932 af Socialminister *Steincke*).

§ 1.

Stk. 1. I Resten af Regnskabsaaret 1932—33 kan Kommunalbestyrelserne uden Samtykke af højere Myndighed træffe Foranstaltninger til Fordel for de Personer i Kommunen, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed eller paa anden Maade er en Følge af den herskende Erhvervskrise, ved at yde disse Hjælp til Brændsel, Belysning, Beklædning og Bolig. Hvis paagældende oppebærer eller har oppebaaret Fattighjælp, er det dog en Forudsætning for at faa Hjælp efter nærværende Lov, at Fattighjælpens Virkninger kan bortfalde efter Reglerne i Lov Nr. af om Bortfald af Fattighjælps Virkninger.

Stk. 2. For saa vidt angaar Vinterhjælp til en Person, der oppebærer Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse, er det derhos en Forudsætning, for at Kommunen kan opnaa Statstilskud i Henhold til nærværende Lov, at Adgangen til at yde ham Understøttelse efter Loven af 23. Juni 1932 fra nærværende Lovs Ikrafttræden udnyttes fuldt ud.

§ 2.

Stk. 1. Til de i § 1 omhandlede Foranstaltninger kan Kommunalbestyrelserne i København, paa Frederiksberg, i Købstæderne og Marstal samt i Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 1500 Indbyggere, anvende indtil 90 Kr. og i de øvrige Kommuner indtil 60 Kr. gennemsnitlig pr. understøttet Person. Udgifterne kan dog for saa vidt angaar København, Frederiksberg, Købstæderne og Marstal samt de fornævnte Landkommuner med bymæssig Bebyggelse ikke overstige 6 Kr. og for saa vidt angaar de øvrige Kommuner 4 Kr. pr. Indbygger efter det i Kommunen senest afholdte Mandtal.

Stk. 2. Kommuner, af hvis Beboere et i Forhold til Befolkningstallet særlig stort Antal er vanskelig stillet af de i § 1, Stk. 1, nævnte Grunde, kan, saafremt Forholdene gør det paakrævet, med Socialministerens Samtykke træffe Foranstaltninger ud over de i Stk. 1, 2. Pkt. nævnte Maksimumsbeløb, dog saaledes, at det samlede Beløb til de omhandlede Foranstaltninger ikke maa overstige henholdsvis 8 og 6 Kr. pr. Indbygger for de i Stk. 1 omtalte 2 Grupper af Kommuner.